

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0586 van 15 oktober 2013
in de zaak 2010/0388/A/3/0444

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente SINT-GILLIS-WAAS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Wim DE CUYPER en Erika RENTMEESTERS
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
3. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Katia BOUVE
kantoor houdende te 8420 De Haan, Kasteellaan 25c
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 april 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 maart 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Gillis-Waas van 3 november 2009 ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een serre met loodsen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 2 maart 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Erika RENTMEESTERS die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Katia BOUVE die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

2.

De Raad heeft met een tussenarrest van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0367 de heropening van de debatten bevolen naar aanleiding van de mededeling van de verzoekende partij dat de Vlaamse minister bevoegd voor het Leefmilieu de milieuvergunning op 15 februari 2013 heeft geweigerd. Aan de partijen werd tevens de mogelijkheid geboden om met een aanvullende nota hun standpunt met betrekking tot de impact van vermelde weigeringsbeslissing op de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing kenbaar te maken.

De verzoekende partij en de tussenkomende partijen hebben een aanvullende nota ingediend.

3.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 oktober 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Erika RENTMEESTERS die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Ruben MOONEN die loco advocaat Katia BOUVE verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED], mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED] verzoeken met een aangetekende brief van 8 juli 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2010 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 17 september 2008 dienen de tussenkomende partijen een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een glastuinbouwbedrijf voor tomatenteelt. De geplande serres beslaan een oppervlakte van ongeveer 145.000m² en zijn niet milieuvergunningsplichtig, maar een aantal bijbehorende inrichtingen zijn dat wel.

Op 23 juli 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van Sint-Gillis-Waas een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een serre met loodsen”*.

Het gebouwencomplex bestaat voor het grootste deel uit een serre. Aan de straatzijde van de serre worden een aantal aanbouwen voorzien, met name (1) twee loodsen waarbij een loods wordt voorzien met een warmtekrachtkoppeling en (2) een gascabine. Verder worden er op het terrein 4 opvangbekkens voor regenwater voorzien.

De serre heeft een totale breedte van 315m, een totale lengte van 508m en een kroonlijsthoogte van 6m. Aan de zijkanten werden verschillende insprongen voorzien zodat de serre volledig op het perceel past en langs alle zijden ten minste op 6 meter van de perceelsgrenzen staat.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’ gelegen in agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 augustus 2009 tot en met 11 september 2009, worden vier bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer, district Sint-Niklaas, brengt op 4 augustus 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke brandweerbevelhebber brengt op 5 augustus 2009 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij, Operationeel Waterbeheer, brengt op 13 augustus 2009 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, brengt op 14 augustus 2009 een gunstig advies uit.

Polder van het Land van Waas brengt op 25 augustus 2009 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 3 november 2009 een ongunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Gillis-Waas weigert op 3 november 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen.

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 3 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het provinciaal proefcentrum voor de Groenteteelt Oost-Vlaanderen brengt op 28 januari 2010 een gunstig advies uit.

In zijn verslag van 4 maart 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de partijen te hebben gehoord op 2 februari 2010, beslist de verwerende partij op 18 maart 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Vooraf

Met een tussenarrest van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0367 heeft de Raad vastgesteld dat de Vlaamse minister bevoegd voor het Leefmilieu op 15 februari 2013 de milieuvergunning aan de tussenkomende partijen heeft geweigerd nadat de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, met een arrest van 10 mei 2012 (nr. 219 295) de eerdere beslissing vernietigde.

De tussenkomende partijen hebben tegen de weigeringsbeslissing van 15 februari 2013 een vordering tot nietigverklaring ingeleid bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak. Deze procedure is nog hangende.

De Raad heeft aan de partijen de mogelijkheid geboden om met een aanvullende nota standpunt in te nemen omtrent de impact van de weigeringsbeslissing 15 februari 2013 op de voorliggende vordering tot vernietiging.

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet haar standpunt als volgt uiteen:

“ ...

Art. 4.5.1 §2 laatste lid VCRO stelt:

“Wordt de milieuvergunning evenwel definitief geweigerd in de zin van artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege. Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt door de instantie die de milieuvergunning heeft geweigerd onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 meldingsplichtige handelingen, kunnen deze handelingen niet worden uitgevoerd.”

Art. 5 §1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning luidt als volgt:

“De stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend of de melding niet is gedaan. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening meldingsplichtige handelingen, wordt de uitvoerbaarheid van de stedenbouwkundige melding opgeschort.

De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief verleend nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen, met toepassing van artikel 23, verstreken is, of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is verleend als administratief beroep werd ingesteld.

Als de stedenbouwkundige vergunning wordt geschorst, gaat de termijn, vermeld in artikel 4.6.2, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in op de dag dat de milieuvergunning definitief wordt verleend of de melding is gebeurd.

Als de milieuvergunning definitief wordt geweigerd, vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening Meldingsplichtige handelingen’, kunnen deze handelingen niet worden uitgevoerd.

De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief geweigerd nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen, met toepassing van artikel 23, § 3, verstreken is, of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is geweigerd als een dergelijk administratief beroep werd ingesteld.

Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend. Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt bekendgemaakt aan het publiek. De Vlaamse Regering stelt hiervoor nadere regels vast.”

*De milieuvergunning wordt bijgevolg beschouwd als definitief geweigerd nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen met toepassing van artikel 23 §3 verstreken is **of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is geweigerd** als een dergelijk administratief beroep werd ingesteld.*

Artikel 23 omvat enkel de beroepsmogelijkheden tegen een beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door het college van burgemeester en schepenen of door de deputatie van de provincieraad, niét de annulatieprocedure bij de Raad van State na een beslissing in laatste administratieve aanleg door de Deputatie dan wel de Minister van Leefmilieu. Nergens in de wettekst wordt rekening gehouden met een procedure tot nietigverklaring, ingesteld bij de Raad van State na de definitieve weigering van de milieuvergunning in administratief beroep.

De decreettekst is met andere woorden bijzonder duidelijk en behoeft geen interpretatie : er werd hier een administratief beroep ingesteld tegen de beslissing van de Deputatie Oost-Vlaanderen bij de Vlaamse Minister voor Leefmilieu, en deze laatste heeft, als vergunningverlenende overheid in beroep, de milieuvergunning geweigerd. Daarmee is volgens artikel 5§1 Milieuvergunningsdecreet de milieuvergunning definitief geweigerd, niettegenstaande het annulatieverzoek van de tussenkomende partij bij de Raad van State.

Deze definitieve weigering van de milieuvergunning brengt overeenkomstig artikel 4.5.1 § 2, laatste lid VCRO van rechtswege het verval van de stedenbouwkundige vergunning met zich mee. Hieruit moet afgeleid worden dat huidige procedure zonder voorwerp is geworden. De kosten dienen evenwel ten laste van de tussenkomenende partij gelegd te worden nu verzoekende partij geen enkele schuld heeft aan het wegvallen van het voorwerp van deze procedure.

De Raad is dit standpunt recent ook gevolgd in het arrest nr. A/2013/0397 van 16/07/2013 waarin hij oordeelde :...

...

2.

De tussenkomenende partijen repliceren hierop als volgt:

" ...

Tussenkomenende partij handhaaft het standpunt zoals ingenomen bij schrijven dd. 11 april 2013 gericht aan Uw Raad, waarbij zij U afschrift overmaakte van het verzoek tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State tegen de beslissing van de Minister van Leefmilieu dd. 15.02.2013 en waarbij - na een procedure bij de Raad van State waarbij de oorspronkelijke vergunning vernietigd werd - de milieuvergunning werd geweigerd.

Conform de vaste rechtspraak van de Raad is er door dit annulatieverzoek bij de Raad van State geen sprake van een definitieve weigering van de milieuvergunning in de zin van artikel 5 &1, 3° lid van het Milieuvergunningsdecreet.

Terzake kan verwezen worden naar het Arrest RvSt. nr. 58.940 dd. 28 maart 1996 inzake "██████" alwaar werd overwogen:

*" De stelling dat door de bestreden weigeringsbeslissing de overeenstemmende bouwvergunning, met toepassing van artikel 5, &1, 3° lid van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zou vervallen, kan niet worden gedeeld omdat de verzoekende partij tegen de weigering van de milieuvergunning, benevens onderhavige vordering tot schorsing, een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld. **De bedoelde weigering is dienvolgens niet definitief en de verkregen bouwvergunning is bijgevolg niet vervallen.***

In geval, na vernietiging van de weigering van de milieuvergunning, deze laatste wordt verleend, zal de verzoekende partij van de verlenende bouwvergunning mogen gebruik maken. " (eigen vetdruk)

En verder:

" De stelling dat de overeenstemmende bouwvergunning door de bestreden weigeringsbeslissing zou zijn vervallen (art. 5 &1 3° lid MVD), kan niet worden aangehouden, gelet op het annulatieberoep dat de verzoekende partij tegen die weigeringsbeslissing bij de Raad van State heeft ingediend (RvSt., Arrest nr. 52.613, 30 maart 1995, "Van Loon"; zie eveneens: RvSt., Arrest nr. 54.276, 04 juli 1995, "Maenhout"). "

*Met andere woorden, de stedenbouwkundige vergunning zoals afgeleverd door de Deputatie van Oost-Vlaanderen in zitting van 18 maart 2010, is **niet vervallen**.*

..."

3.

De verwerende partij heeft geen aanvullende nota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO bepaalt dat wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd wordt in de zin van artikel 5, §1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege vervalt.

Artikel 5, §1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (verder: Milieuvergunningsdecreet) werd gewijzigd met het decreet van 9 november 2007 waarbij de definitie van wat onder 'definitief geweigerd' dient te worden verstaan, werd aangepast. Het artikel bepaalde ten tijde van de bestreden beslissing concreet het volgende:

“ ...

Art. 5 § 1 De stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend of de melding niet is gedaan. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening meldingsplichtige handelingen, wordt de uitvoerbaarheid van de stedenbouwkundige melding opgeschort.

De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief verleend nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen, met toepassing van artikel 23, verstreken is, of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is verleend als administratief beroep werd ingesteld.

Als de stedenbouwkundige vergunning wordt geschorst, gaat de termijn, vermeld in artikel 4.6.2, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in op de dag dat de milieuvergunning definitief wordt verleend of de melding is gebeurd.

Als de milieuvergunning definitief wordt geweigerd, vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege. Als het gaat om “met toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening Meldingsplichtige handelingen”, kunnen deze handelingen niet worden uitgevoerd.

De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief geweigerd nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen, met toepassing van artikel 23, § 3, verstreken is, of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is geweigerd als een dergelijk administratief beroep werd ingesteld.

Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend. Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt bekendgemaakt aan het publiek. De Vlaamse Regering stelt hiervoor nadere regels vast.

...” (eigen onderlijning)

2.

Hieruit volgt dat er sprake is van een definitieve weigering wanneer de termijn om administratief beroep in te stellen, zoals bepaald in artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet, is verstreken, of nadat de vergunningverlenende overheid de milieuvergunning in graad van administratief beroep heeft geweigerd.

Artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet bepaalt:

“ ...

§ 1

Tegen elke beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door het college van burgemeester en schepenen, kan beroep worden ingediend bij de deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet binnen een termijn van vier maanden na de ontvangst van het beroepsschrift.

§ 2

Tegen elke beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door de deputatie van de provincieraad, kan beroep worden ingediend bij de Vlaamse regering, die uitspraak doet binnen een termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepsschrift.

...”

Het instellen van een beroep bij de Raad van State tegen de weigering van een milieuvergunning heeft met andere woorden geen invloed op het definitief karakter van de weigering van de milieuvergunning. Het vernietigingsberoep dat door de tussenkomende partijen bij de Raad van State werd ingesteld, kan immers niet worden gekwalificeerd als een administratief beroep in de zin van artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet. De vergunningverlenende overheid in graad van administratief beroep is de Vlaamse minister bevoegd voor het Leefmilieu en deze heeft de milieuvergunning op 15 februari 2013 definitief geweigerd.

In zoverre de tussenkomende partijen verwijzen naar vaststaande rechtspraak van de Raad van State om aan te tonen dat de weigering niet definitief is, stelt de Raad vast dat de aangehaalde rechtspraak van de Raad van State dateert van vóór de wijziging van artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet bij decreet van 9 november 2007. Er kan dus niet dienstig naar deze rechtspraak worden verwezen.

Ingevolge de definitieve weigering van de milieuvergunning op 15 februari 2013 is de stedenbouwkundige vergunning, gelet op artikel 4.5.1, §2 VCRO, van rechtswege vervallen. De voorliggende vordering tot vernietiging is dan ook zonder voorwerp en bijgevolg onontvankelijk geworden.

VI. KOSTEN VAN HET GEDING

De oorzaak van het teloorgaan van het voorwerp van het beroep tot vernietiging kan niet aan de verzoekende partij, noch aan de verwerende partij worden toegeschreven. Het komt de Raad daarom passend voor om de kosten van het geding, meer specifiek het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, ten laste van de tussenkomende partijen te leggen. Zij worden beschouwd als de in het ongelijk gestelde partij overeenkomstig artikel 4.8.26, §2 VCRO.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer [REDACTED], mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 oktober 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER